

VERTALING

The World's Birthday, A Rosh Hashanah Story
Barbara Diamond Goldin

De verjaardag van de wereld, een Rosj Hasjana verhaal

Een van de fijnste feesten vond Daniël Rosj Hasjana. Hij mocht fijn zijn nieuwe kleren aan. Onderweg naar sjoel liep hij door het bos. Zijn voeten stapten op de gevallen bladeren. Het leek wel of hij in de verte al het geluid van de sjofar kon horen. Het fijnste van de dag vond hij dat iedereen hem vandaag een goed nieuwjaar zou wensen.

Pap, vroeg Daniël, hoeveel nachtjes moet ik nog slapen voor het Rosj Hasjana is? Hij wist dat het niet meer lang zou duren, want mamma was bezig een ronde chala te bakken.

Nog 2 dagen, Daniël, zei pappa, en nu naar bed hoor! Jullie ook, zei pappa tegen Daniël's zusjes Lea en Naomi.

'Waarom moet ik gelijk met Daniël naar bed? Ik ben toch de oudste?' vroeg Naomi.

'Ik heb maar tijd voor 1 mooi verhaaltje,' zei papa, 'wat willen jullie graag horen?'

Vertel ons over Rosj Hasjana pappa, zei Daniël.

'Ik weet daar al wat over' zei Naomi, 'Rosj Hasjana is de verjaardag van de wereld'.

'Je hebt gelijk,' zei pappa, 'met Rosj Hasjana vieren wij de tijd toen God alles op de wereld maakte.'

'Als ik jarig ben, mag ik een feest geven. zei Daniël.

'Kunnen we ook een verjaardagsfeest voor de wereld geven?'

'Wat zou je op dat feest willen doen?', vroeg pappa.

'Nou,' zei Daniël, 'ik zou alle kinderen op de hele wereld willen uitnodigen en een grote taart willen hebben met heeeeel veel kaarsjes.'

'Pap ... mogen we zo n feest geven,' vroeg Lea, 'alstublieft pap.'

'Ik zal er over nadenken, jullie horen het morgen,' zei pappa, 'en nu allemaal naar bed.'

De volgende dag vroeg Daniël opnieuw of hij bij de bakker een grote taart mocht kopen. Zijn moeder vroeg waarom hij een taart wilde kopen.

'Het is voor de verjaardag van de wereld,' vertelde Daniël.

'Maar je kan niet een feestje voor de wereld geven,' zei zijn zus Naomi geërgerd, ; De wereld is veel te groot voor ons huis.'

Daniël keek rond in huis en bedacht dat Naomi gelijk had.

'Weet je wat,' zei Daniël, 'ik ga het de bakker vragen. Hij weet alles van feestjes en verjaardagstaarten.'

Hij liep samen met Naomi naar de bakker en hij kocht de grootste taart die de bakker had.

Hij vertelde aan de bakker dat de taart voor de verjaardag van de wereld was,

'Ik verkoop al jaren ronde challes en honingcakes voor Rosj Hasjana maar ik wist helemaal niet dat Rosj Hasjana de verjaardag van de wereld is. Hoe maak je een feest voor de wereld?' vroeg de bakker.

'Dat wilde ik nu net aan u vragen,' zei Daniël.

'Misschien moet je dat aan je opa vragen,' zei meneer Theeboom de bakker. 'Hij is een rabbijn. Als iemand het weet, is hij het wel'.

'Dat zal ik doen,' zei Daniël, 'maar meneer Theeboom, wilt u alstublieft naar mijn feestje komen?'

'Natuurlijk wil ik komen, graag' zei meneer Theeboom. 'Misschien wil je nog wat kaarsjes voor de verjaardagstaart meenemen?'

'Ooh, ik was dat bijna vergeten,' zei Daniël. Hij telde zijn geld.

'Je hebt zelfs niet genoeg voor 1 doos,' zei Naomi.

'Hier, neem maar deze 4 doosjes mee,' zei meneer Theeboom, 'de wereld is geen jonkie meer je hebt dus heel wat kaarsjes nodig. Ik betaal.'

Dank u, zei Daniël.

Daniël en Naomi deden de doosjes in hun zakken en droegen samen de taart naar opa's huis. Ze klopten op de deur.

'Opa,' zei Daniël, 'omdat het Rosj Hasjana is en dus de verjaardag van de wereld, wil ik een feestje voor de wereld geven. Heeft u ooit een feestje voor de wereld gegeven?'

'Nee,' zei opa. 'Ik heb nog nooit gehoord van iemand die een feestje voor de hele wereld wilde geven. Is de wereld niet te groot om naar jouw feestje te komen?'

'Zie je! Ik heb het je wel verteld,' zei Naomi.

Opa dacht even na. 'Er is iets wat je kunt doen. Op Rosj Hasjana, vinden mensen het leuk om kaarten voor elkaar te maken en wensen ze elkaar een Sjana tova, een goed Nieuwjaar. Misschien kun jij een kaart maken voor de wereld en wens je daarop voor een goed nieuwjaar voor alles en iedereen.'

'Maar het feest van vanavond '

'Maak je geen zorgen,' zei opa. 'Ik kom vanavond. Je kan mij dan de kaart laten zien.'

'Dat zal ik doen, opa,' zei Daniël.

Naomi en hij liepen terug naar huis. In zijn beide handen droeg Daniël heel voorzichtig de taart.

'Nou, wat ga je er nu mee doen?' vroeg Naomi.

'We zullen toch feest gaan vieren,' zei Daniël.

'Hoe kan je nu een feest geven zonder dat de jarige er bij is?'

'Maak je geen zorgen, dat lukt wel,' zei Daniël.

Na het avondeten, ging Daniël aan zijn kaart werken. Terwijl hij tekende, herinnerde hij het verhaal dat pappa hem verteld had over hoe God de wereld maakte. Hoe God eerst het donker en licht maakte, toen de lucht en land en al die andere dingen.

Daniël tekende de sterren, de zon en de maan in zijn tekening. Hij maakte vissen, vogels, dieren op het land en mensen. Toen hij klaar was, dacht hij aan zijn moeder, het geld van de taart, de bakker en de dozen met kaarsjes. Hij dacht aan zijn opa en de kaart met alle dingen die God had gemaakt. Plotseling wist hij hoe hij het feest van de wereld kon vieren.

Die avond, kwamen meneer Theeboom en opa naar Daniëls huis. Daniël nam ze allemaal mee naar buiten, mama, papa, Lea, Naomi, meneer Theeboom en opa.

'Waarom gaan we naar buiten?' vroeg kleine Lea.

'Dat zal je wel zien,' antwoordde Daniël.

Hij liep voorop en droeg de grote verjaardagstaart naar buiten, dichtbij de lucht en de bomen, en het gras en de dieren en de hele wereld.

Hij zette de taart neer op het gras en pakte uit zijn zak de kaarsjes. Hij begon ze in de taart te zetten. Naomi was de eerste die het begreep. 'Ik geloof dat je inderdaad echt wel een feestje voor de wereld kunt hebben,' zei ze, 'Laat me je helpen.'
'Fijn, dank je,' zei Daniël.
Toen ze klaar waren, stak mamma de kaarsjes aan.
'Zoveel,' zei Lea.
'Dat komt omdat de wereld zo oud is,' zei Daniel.
Ze zagen de lichtjes van de kaarsjes in de donkere nacht schijnen.

'Laten we zingen: Lang zal de wereld leven!' (en daarna 'hajom, jom hoeledat le'olam')
En dat deden ze en Daniël zong het hardst van allemaal.
Net toen het lied afgelopen was, voelden ze een windvlaag door de tuin. Wooshhh.. .. en alle kaarsjes waren uit. Daniël keek naar de hemel en lachte.
'Wereld, ik hoop dat je wel eerst een mooie wens hebt gedaan!'